

Έντυπα Μέσα

10.3.2024

1. [Στεγαστικό: Το φλέγον ζήτημα για τη νεολαία, οι προκλήσεις και οι παρεμβάσεις της Αριστεράς](#)
2. [Η ώρα του λογαριασμού](#)
3. [Νικητής του CFA Research Challenge](#)
4. [Άντρια Ζαχαρίου](#)

12.3.2024

1. [Συνεχίζεται ο Γολγοθάς των θυμάτων του Άστροσολ](#)

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Κυριακή, 10-03-2024
Σελίδα: 28,53 (από 2)
Μέγεθος: 1981 cm²
Μέση κυκλοφορία: 81441
Επικοινωνία εντύπου: 22744000

Λέξη κλειδί: ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΣΑΒΒΙΝΙΔΗ

ΑΝΤΡΙΑ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Κληρονομώντας την κοιν

Με τις θεματικές της Μνήμης και του Τόπου καταπνέεται η πρώτη ατομική έκθεση της Κύπριας εικαστικού Αντριάς Ζαχαρίου, που παρουσιάζεται στη Σουηδία. Η 23χρονη καλλιτέχνης, παιδί της τέταρτης προσφυγικής γενιάς, επικεντρώνεται στα παρελθόμενα της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο για την κυπριακή κοινωνία, με όχημα μια πολύ προσωπική εμπειρία: την άρνηση του παππού της να προσφυγοποιηθεί και την απόφασή του να μείνει στο Ριζοκάρπασο ως εγκλωβισμένος μέχρι και το θάνατό του, το 2021.

Η έκθεση με τίτλο «How to represent, other's images and artist's view» είναι διατεμαχική και παρουσιάζεται σε συνεργασία με τον ιρακινή καταγωγής Σουηδό δημιουργό ντοκιμαντέρ Γάλλια Σίλβιο στην αίθουσα τέχνης Verfstad στο Νόρσεπινγκ. Η επιλογή-επιμέλεια είναι του Ελληνοσουηδού ακαδημαϊκού και επιμελητή εκθέσεων Κωνσταντίνου Ουκονόμου. Η έκθεση, που συνοδεύεται από σεμινάριο και εργαστήρι, πραγματοποιείται από τις 11 μέχρι τις 20 Μαρτίου, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο του Λουσέπινγκ, του οποίου ο Ουκονόμος είναι επικεφαλής του Τμήματος Πολιτισμού, Κοινωνίας, Σχεδιασμού και Μέσων.

Επικέντρο είναι η αναπαράσταση της προσωπικής και οικογενειακής εμπειρίας-με έμφραση στη νεότερη γενιά καλλιτεχνών και τη θέση της «μετά-μνήμης», καλλίποντας δύο πυλώνες της έννοιας της αναπαράστασης: τη δημιουργία εικόνων και ιστοριών και την κληρονομή του διαγενεακού τραύματος.

Το έργο της Αντριάς Ζαχαρίου με τίτλο «Ενορία Ανάβρυσσης 68» παρουσιάζεται στη Σουηδία με τη μορφή εγκατάστασης, που περιλαμβάνει φωτογραφίες, βίντεο, μακέτες, αρχιτεκτονικά σχέδια και ένα κομμάτι υφάσματος από το μνημειακό διασάκεμα οκέσαστρα που κάλυψε το σπίτι του παππού της στο Ριζοκάρπασο, μετά τον θάνατό του. Το οκέσαστρα αυτό ήταν μέρος μιας επιτελεστικής διαδικασίας που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο του 2023 στο κατεχόμενο χωριό.

Από την πλευρά του, ο Γάλλια Σίλβιο εργάστηκε με βάση μια συλλογή φωτογραφιών που άφησαν στον ασαυριακή καταγωγή πατέρα του στις αρχές της δεκαετίας του 1990 μέλη της κοινότητας του στο Ιράκ, καθώς αποχωρούσαν διά της βίας στα βουνά από την απειλή των στρατευμάτων του Σαντάμ Χουσεΐν. Ο Σίλβιο προσεγγίζει να κατονομάσει την ιστορία αυτών των φωτογραφιών, μαζί με την ιστορία του πατέρα του και τον τρόπο που εκκίνησε τις χρησιμοποιούσε και τις ήπινε.

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΩΣ «ΠΡΟΣΩΠΟ»

Η κυπριακή καταγωγή αποτέλεσε για την «γεννημένη το 2001» Αντρία Ζαχαρίου την αφορμή επίλογής και μελέτης του θέματος της Μνήμης και του Τόπου. Μέλος μιας οικογένειας ελληνοκύπριων προσφύγων, αλλά και εγκλωβισμένων, τη σημάδεψε η απόφαση ενός μέλους της οικογένειάς της να παραμείνει σε συνθήκες εγκλωβισμού στο Ριζοκάρπασο και την οδήγησε στην αναζήτηση αι αναμνήσεων από τη ζωή τους στο κατεχόμενο χωριό. Ενοχοποιείται στο έργο της αντικείμενα και υλικά από τον ίδιο τον τόπο. Το αντικείμενο ως «πρόσωπο», γίνεται έτσι ο μάρτυρας και το όχημα της κοινωνικής μνήμης. «Μέσω του

Η αναδυόμενη εικαστικός, παιδί της τέταρτης προσφυγικής γενιάς, πραγματεύεται το διαγενεακό τραύμα σε έκθεση στη Σουηδία.

εικαστικού μου έργου, αποδεικνύω ότι η μνήμη σε συνδυασμό με την πρακτική γνώση διαφορετικών μορφών τέχνης μπορούν να αναδείξουν έργα που καταδεικνύουν βιώματα και πτυχές του παρελθόντος» σημειώνει η ίδια.

«Μέσα από την εικαστική μου πρακτική εκφράζω το προσωπικό και οικογενειακό τραύμα. Ενώ τα έργα δημιουργήθηκαν με ηθική εμπνευσή της δική μου ιστορία, ταυτόχρονα γίνονται μια συλλογική αφήγηση που εξηγεί το τραύμα του εκτοπισμού. Αφενός, είναι προσωπικά και κοινωνικά βιώματα, αφού μία πολύ μεγάλη μερίδα ανθρώπων ξεριζώθηκε τότε από τον τόπο της, τα σπίτια της. Αφετέρου, αποκτούν μια αντικειμενικότητα που αφορά έως και σήμερα όλο τον κόσμο, αφού η κοινή μνήμη του χωριού, του ξεριζωμού, της καταστροφής έμεινε και μένει ζωντανή για δεκαετίες» προσθέτει η νεαρή εικαστικός.

Για την ίδια, η κυπριακή της καταγωγή συνδέεται βαθιά με μια τεράστια παρακαταθήκη αναμνήσεων, καθώς και τις στιγμές που σημάδεψαν μέλη της οικογένειάς της κατά την περίοδο της τουρκικής εισβολής. Αυτά τα γεγονότα σημάδεψαν και την ίδια και την οδήγησαν στην αναζήτηση μνημών και αναμνήσεων από τη ζωή τους στο κατεχόμενο χωριό. «Ενοχοποιώ στο έργο μου υλικά από τον ίδιο τον τόπο, αναβιώνοντας κομμάτια ζωής του παρελθόντος της πατρίδας της. Αντικείμενα που 'έρχονται', ανουσιδοποιούνται και συντίθενται ως μια καταγραφή της ιστορίας του χρόνου. Συνδυάζοντας τη μνήμη και τον τόπο, καταδεικνύω νοσταλγικά ένα αυθεντικό παρελθόν. Το παρελθόν δεν χρησιμοποιείται μόνο για να νοηματοδοτήσει το παρόν, αλλά και για να κατασκευάσει την εικόνα ενός προσδοκώμενου μέλλοντος» εξηγεί η Αντρία Ζαχαρίου.

Η ΜΝΗΜΗ ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ

Η νεαρή δημιουργός παρατηρεί ότι η μνήμη, όσο και η απεικόνιση, είναι πιο ισχυρή δύναμη από ότι έχει την απεικόνιση. Αυτό αποδεικνύεται λόγω του ότι έχει την ικανότητα να δημιουργεί συναισθήματα και συνειδήσεις που μεταφέρονται αναλλοίωτα μέσα στο πέρασμα του χρόνου και καταλήγουν να γίνονται βιώματα. «Μέσα από μία συνεχή αναζήτηση μνημών, διαπίστωσα ότι πολλές από τις προσωπικές μου μνήμες προέρχονταν από τις μνήμες των προγόνων μου, δημιουργώντας μου πολύ δυνατά συναισθήματα, τα οποία αποτύπωσα και στα έργα μου» αναφέρει. «Μέσω της μνήμης, μου δίνεται η ευκαιρία να δημιουργήσω τις δικές μου εικόνες, κάτι που θεωρώ πιο μοναδικό και 'βαθύ' από το να καταναλώνω συνεχώς τις ίδιες εικόνες που μου παρέχονται μέσω της ψηφιακής πραγματικότητας».

Η Αντρία Ζαχαρίου αντιλαμβάνεται την τέχνη ως κατάσταση. «Είναι για μένα μια συνθήκη στην οποία θα ήθελα να ζω γιατί

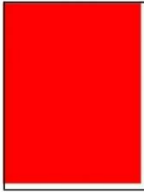

μου δίνει δύναμη και θάρρος. Είναι ένα μέσο επικοινωνίας με το οποίο εξωτερικεύω απόψεις, ανησυχίες, συναισθήματα. Ιδιαίτερα στις μέρες μας, όπου η επικοινωνία έχει κλονιστεί, η τέχνη είναι ένας τρόπος αλληλεπίδρασης και ανταλλαγής ιδεών, σκέψεων και συναισθημάτων» αναφέρει.

Γεννημένη μόλις το 2001, έχει την πεποίθηση ότι η νέα γενιά είναι πάντα το κομμάτι μιας κοινωνίας. «Όταν αλλάζουν τα εργαλεία μιας εποχής αλλάζει τόσο η έκφραση όσο και ο τρόπος της. Η νέα γενιά αποτελεί ένα πολύ ισχυρό εργαλείο για την επίτευξη νέων, διαφορετικών και πιο καινοτόμων προεγγύσεων. Πρέπει, λοιπόν, να προταγωνιστεί για να εξελίξει την τέχνη και να την καθιστά πρωτοποριακή κι όχι στατική. Εξάλλου, βασικός στόχος της νέας γενιάς οφείλει να είναι η δημιουργία της επόμενης νέας γενιάς» λέει σχετικά.

Σχετικό με το πόσο πρέπει να συμπλέκει το προσωπικό με το οικογενειακό στην τέχνη

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Κυριακή, 10-03-2024
Σελίδα: 28,53 (2 από 2)
Μέγεθος: 1981 cm²
Μέση κυκλοφορία: 81441
Επικοινωνία εντύπου: 22744000

Λέξη κλειδί: ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Ελεύθερα

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ 53

Η δουλειά της Αντριάς Ζαχαρίου παρουσιάζεται στην αίθουσα τέχνης Verkstad στο Νόρσεπινγκ από τις 11 μέχρι τις 20 Μαρτίου

η μνήμη του χαμού

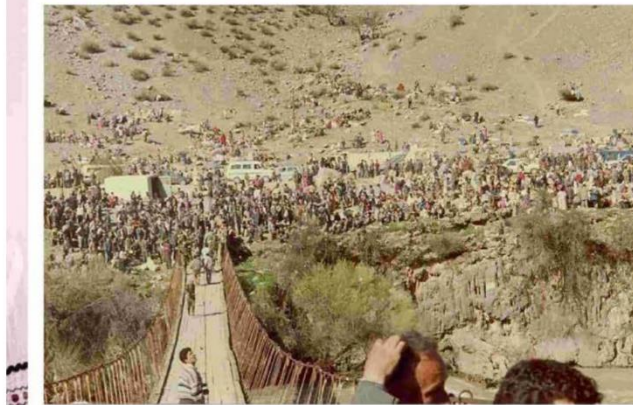
Ζούσε η μητέρα μου αλλά και η οικογένειά της πριν το 1974 και μέχρι το 1980 που έμειναν εγκλωβισμένοι, στον τόπο που οι ριζές τους παραμένουν. Στο χωριό που ένιωθαν ασφαλεία και ανάπτυξουν τον παλιό και κοινωνικό και οικογενειακό τους σχέσεων. Ωστόσο, αυτά έπαψαν να είναι βεβαιότητες και αποτελούσαν ύπαιθρο για υποχρεωτικό εκτοπισμό. Εγκατέλειψαν τη μόνιμη κατοικία τους και αναζητούν ένα νέο και ασφαλέστερο τόπο διαμονής.

Μία φωτογραφία που προβάλλει δύο μονά κρεβάτια που είναι στρωμένα αλλά και σκεπασμένα με μουσκέλινο, ήταν το ένωστρο για το έργο με τίτλο «Ένορρα Ανάβρωση 68». Απεικονίζει το δεύτερο σπίτι του παππού της, στο οποίο έζησε μέχρι τον πρόσφατο θάνατό του και συγκεκριμένα το δωμάτιο των καλοκαιρινών.

Το όραμα αφού κόπηκε και ράφτηκε στις διαστάσεις του σπιτιού, στις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου, μεταφέρθηκε στις καταχόμενες περιοχές όπου θα γίνονταν η κλήση του. Αφού το σπίτι ανακλήθηκε με σπονδή, στη συνέχεια έγινε η κλήση με τη βοήθεια των συγγενών μου και κάποιων εγκλωβισμένων νέων του χωριού. Παραλείποντας τις τόποιες κολώνες του σπιτιού, τις προσκομιδές της αναρνήσης. Στάθμευσε με τη δημιουργία, η διαδικασία αλλά και η συμβολή μελών της οικογένειας του παππού, έχουν σκοπό να εξαγνίσουν την τρωματική εμπειρία του πολέμου αλλά και της οικογένειας που αποκόμισε βία. «Μια εικαστική πράξη που θύνηται το παρελθόν αλλά αποθέτει τις ελπίδες της στο απρόσμενο μέλλον».

Η επιλογή της εποχής, για την υλοποίηση της δράσης δεν ήταν τυχαία, καθώς η Αντριά Ζαχαρίου πιστεύει πολύ στη δύναμη της άνοξης και σε αυτό που συμβολίζει, την ελπίδα. «Αφού η φύση η ίδια μας επιβεβαιώνει πως, όπως ακριβώς μετά τον χειμώνα έρχεται η άνοιξη, έτσι και μετά το σκοτάδι έρχεται το φως. Ένα σπίτι περιγραμμένο και συνοδευόμενο με πολλά χρώματα, με υπέροχες μυρωδιές από τα ανθισμένα αγριολούλουδα που το χαρακτηρίζουν, 'αναμένει' υπομονετικά την επιστροφή των ιδιοκτητών του».

Με το σκεπασμα, το παρελθόν σπίτι απόκτησε μια άλλη διάσταση, έπαιξε να είναι μια απλή κατασκευή τόχου. «Η μνήμη ενεργοποιείται και λειτουργεί ως μηχανισμός 'διαχείρισης' του παρελθόντος. Τα ίχνη των αναμνήσεων γίνονται πιο δυνατά, πιο ισχυρά. Μια επιλεκτική ιδιοδικασία, κατανοητή σε θραύσματα και κομμάτια που θα αφηγηθεί την ιστορία της οικογένειας» σημειώνει η Κύπρια εικαστικός.

απαντά ότι αυτό εξαρτάται από το είδος και τον βαθμό της συμπλοκής. «Για παράδειγμα, μπορεί ένας καλλιτέχνης ή ένα έργο να συμβολίζει με το κοινωνικό αποδοτικό, αλλά και να το ανατρέψει σε κάποιο βαθμό. Αντίστοιχα, μέσω του τρόπου σκέψης ενός εικαστικού, τα οικειογενή όραμα μπορούν να εμπλουτιστούν και να αναδιοργανωθούν. Επομένως, δεν μπορεί να υπάρξει διαβίβαση για μένα, αφού η τέχνη δεν πρέπει να περιορίζεται και να είναι σε καλοσύνη, αλλά να ανοίγει καινούριους δρόμους».

ΕΝΑΥΣΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΑΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Στο σκεπασμα του έργου «Ένορρα Ανάβρωση 68» αναφέρει ότι μέσω του εικαστικού της έργου επιχειρεί να δείξει ότι η μνήμη σε συνδυασμό με την πρακτική γνώση διαφορετικών μορφών τέχνης μπορούν να αναδείξουν έργα που καταδεικνύουν βιώματα και πιτυχίες του παρελθόντος. «Κειμήλιο μου το σπίτι όπου

Ο λόγος που ο εγκλωβισμένος παππούς έφτιαξε τα κρεβάτια ήταν γιατί περίμενε τα αγαπημένα του πρόσωπα να γυρίσουν σπίτι. Δείγμα προσδοκίας, ότι το αγαπημένο του χωριό που δεν εγκατέλειψε ποτέ, θα ήταν ένα ελεύθερο. Η φωτογραφία καταγράφει την πρόθεση του παππού και μεταφέρει το συναίσθημα της ελπίδας, της αποδοκίας και της αναρνήσης. «Αυτά τα συνθήματα αποτέλεσε να τα μεταφέρω κι εγώ σκεπάζοντας το παρατημένο σπίτι του παππού μου, το πρώτο του σπιτί, που είχε αφήσει λίγα χρόνια μετά τον αποχωρισμό με τη γυναίκα και τα παιδιά του για την κήρυξη τους στις ελεύθερες περιοχές» τονίζει.

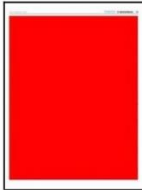
Μετά από έρευνα που είχε κάνει για την επιλογή του υφάσματος, είχε καταλήξει στο λεγόμενο ύφασμα χασιές. Ένα βομβαρκερό άσπρο ύφασμα, το οποίο χρησιμοποιείται κυρίως ως σετακόπανο. «Με τη βοήθεια εργατέλων, βρήκαμε τις διαστάσεις του σπιτιού και δημιουργήσαμε το αρχιτεκτονικό σχέδιο.

WHO IS WHO

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΤΡΙΑ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Γεννήθηκε το 2001 στη Λάρνακα, με καταγωγή από την Αμμόχωστο. Έχει αποφοιτήσει το 2023 από τη Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου. Το 2022 συμμετείχε με το πρόγραμμα Erasmus για 6 μήνες στο πανεπιστήμιο της Γρανάδας στην Ισπανία, Facultad de Bellas Artes. Το 2023 επιλέχθηκε από τη διεθνή καλλιτεχνική επιτροπή του οργανισμού EMPACT για το NAHR Residency που πραγματοποιήθηκε στο Βαλ Τελέγκο της Ιταλίας. Ακολούθως, της δόθηκε η υποτροφία Emerging Artist Residency Program (Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2023) από τον καλλιτεχνικό οργανισμό MeMeraki Artist Residency στη Λεωσό. Επίσης, το περιόδιο gr με έδρα την Αθήνα, την επέλεξε και προσέφερε μέρος του καλλιτεχνικού της έργου.

Μέχρι στιγμής, έχει παρουσιάσει δουλειά της μέσα από ομαδικές εκθέσεις σε Κύπρο και Ελλάδα. Τον Μάρτιο του 2024 μετέφερε από πρόσκληση του Τμήματος Πολιτισμού, Κοινωνίας, Σχεδιασμού και Μέσων (KSFM) του Πανεπιστημίου του Ανοικτών προγραμματισμένη την πρώτη της ατομική έκθεση στο Νόρσεπινγκ της Σουηδίας.

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Τρίτη, 12-03-2024
Σελίδα: 13
Μέγεθος: 884 cm²
Μέση κυκλοφορία: 81441
Επικοινωνία εντύπου: 22744000

Λέξη κλειδί: ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Οι 22 οικογένειες δεν έλαβαν τις αποζημιώσεις για «ιδιωτική αχληρία» και καλούνται να πληρώσουν δεκάδες χιλιάδες σε δικηγορικά έξοδα

ΤΟΥ ΦΑΝΗ ΜΑΚΡΙΔΗ

Η βασανιστική ανάρτηση του Γολγοθά για τα ζώνα θύματα του εργοστασίου Astralol στα Αστράτα δεν λείπει να τελειώσει. Τα μέλη των 22 οικογενειών που είτε έχασαν δικούς τους ανθρώπους λόγω καρκίνου είτε κτυπήθηκαν τα ίδια από τη νόσο, καλούνται να πληρώσουν εκ νέου δεκάδες χιλιάδες ευρώ.

Από τις αρχές Μαρτίου λαμβάνουν επιστολές από τους δικηγόρους των ιδιοκτητών του εργοστασίου (είχαν απαληθεί από τις κατηγορίες), οι οποίες στη βάση δικαστικού διατάγματος και υπολογισμών του πρωτοκόλλητου, καλούν τις 22 αυτές οικογένειες να καταβάλουν αρκετές χιλιάδες ευρώ ως δικηγορικά έξοδα. Το ζήτημα στην προκειμένη είναι ότι ενώ επιδημιολογική μελέτη, που έφερε αναγνώριση και έγινε αποδεκτή από το πρωτόδικο δικαστήριο, φανερώσει ότι το δηλωρομεθάνιο που εξήλασε από τα φουγάρα του το εργοστάσιο Astralol ήταν η αιτία για τα μοζαϊκά πληγήματα καρκίνου στην περιοχή, εντούτοις δεν έπαισε το Ανώτατο Δικαστήριο. Το τελευταίο ανέτρεψε τα δεδομένα, απαλλάσσοντας τους καταδικασθέντες που ήταν ο διευθυντής του εργοστασίου, η ιδιοκτήτρια εταιρεία της βιοχημικής μονάδας και η Δημοκρατία.

Έτσι, τα τρία από μέρη δεν θα καταβάλουν γενικές αποζημιώσεις για τον πόνο και την ταλαιπωρία που όπως είχε κριθεί πρωτόδικος προκάλυπταν. Το Ανώτατο Δικαστήριο αναγνώρισε μόνο την ευθύνη του αμοιβαίου του εταιρείας Φοίβου Λιασά και της εταιρείας Astralol Ατδ σε ό,τι αφορά το εύρημα του πρωτοδικού δικαστηρίου για «ιδιωτική αχληρία». Οι συγκεκριμένες αποζημιώσεις για την σκληρία, παραμένουν σε εκκρεμότητα. Με άλλα λόγια, όχι μόνο οι αξιωματικές αποζημιώσεις που είχαν επιδικασθεί πρωτόδικος δεν καταβλήθηκαν, λόγω ανατροπής με απόφαση του Ανωτάτου, αλλά οι πληγέντες από τον καρκίνο καλούνται να καταβάλουν και χρήματα. Πρόκειται για ποσά τα οποία είναι δυσβάσταχτα με βάση τα δεδομένα.

Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του ανθρώπου-αμβλύου του αγώνα των περιόπων για να δικαιωθούν. Ο λόγος για

Αναφορικά με την πιο πάνω υπόθεση σας ενημερώνουμε ότι τα δικηγορικά μας έξοδα (για Εναγόμενους 1 και 2) έχουν υπολογισθεί από τον Πρωτοκόλλητη και ανέρχονται στο ποσό των €13.366.-

Αναφορικά με την πιο πάνω υπόθεση σας ενημερώνουμε ότι τα δικηγορικά μας έξοδα (για Εναγόμενους 1 και 2) έχουν υπολογισθεί από τον Πρωτοκόλλητη και ανέρχονται στο ποσό των €3.510.-

Αναφορικά με την πιο πάνω υπόθεση σας ενημερώνουμε ότι τα δικηγορικά μας έξοδα (για Εναγόμενους 1 και 2) έχουν υπολογισθεί από τον Πρωτοκόλλητη και ανέρχονται στο ποσό των €2.312.-

Ιωάνης Κκαίλης: «Τι να πεις, πλέον; Έχασαν και τα λόγια μας τη σημασία τους»

Συνεχίζεται ο Γολγοθάς των θυμάτων του Άστρασολ

τον Ιωάνη Κκαίλη, τον οποίο συναντήσαμε μαζί με άλλους παθόντες στα Αστράτα τα προηγούμενα 24ωρα. Ο κ. Κκαίλης, το σπίτι του οποίου ερατάσαν με το εργοστάσιο, έχασε τη σύζυγό του το 2009 από καρκίνο ενώ αυτή ήταν 63 ετών. Η νόσος έληξε τον ίδιο το 2008. Πλέον, έχοντας να διαχειριστεί τον πόνο του και αναζήτωνα δικαιοσύνη είναι ξανά αναμνηστικός με την καταβολή υπέρποικων ποσών. Ο κ. Κκαίλης μας παρουσίασε τέσσερις διαφορετικές επιστολές που περιλάμβαν τις τελευταίες ημέρες και αναγράφουν τα χρήματα που διεκδικούν από τον ίδιο και μέλη της οικογένειάς του οι δικηγόροι των ιδιοκτητών του εργοστασίου: €3.150, €3.107, €3.510 και €1.886. Ενδεικτική είναι και η περίπτωση του Θεοφάνη Χρυσάνθου, επίσης συνταξιούχου, ο γιος του οποίου είχε πληγεί από καρκίνο σε μικρή ηλικία. Καλείται μαζί με τη μητέρα του παιδιού του να καταβάλουν το ποσό των €13.366. Ο κ. Κκαίλης, με τον οποίο μιλήσαμε μια

μέρα μετά τη συμπλήρωση 15 χρόνων από τον χαμό της σύζυγού του, ήταν συνταξιοδοτημένος φροντισμένος. «Τι να πεις, πλέον; Έχασαν και τα λόγια μας τη σημασία τους» μας είπε με παρρησιο και πρόσθεσε: «Δεν μπορώ να πληρώσω αυτά τα ποσά. Είμαι συνταξιούχος, ταλαιπωρημένος με την υγεία μου, με μια πολύ χαμηλή σύνταξη. Γι' αυτό τον λόγο, άλλωστε, έχω απαλλαγεί σε δύο άλλες υποθέσεις που διεκδίκησαν ποσά από εμένα ως δικηγορικά έξοδα γι' αυτή την υπόθεση. Πρέπει να περάσω ακόμα μια δοκιμασία κι ενώ η προσφυγή μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων εκκρεμεί».

Τα δικηγορικά έξοδα
Να σημειωθεί ότι οι 22 οικογένειες είχαν κινηθεί νομικά κατά επτά νομικών και φυσικών προσώπων. Σε βάρος των ιδιοκτητών του εργοστασίου Σωτήρη και Μαρσίνας Λιασά, του γιου τους Φοίβου Λιασά που ήταν αξιωματικός της βιοχημικής μονάδας, της νομικής οντότητας

Άστρασολ Ατδ, του Επίσημου Παραλήπτη, του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και του Δήμου Λεμεσού. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Λευκοστών στις 27/12/2017 είχε δικαιοσύνη τις οικογένειες, καταδικάζοντας την Κυπριακή Δημοκρατία, την εταιρεία Astralol Ατδ και εκ των διευθυντών της Φοίβου Λιασά για την εκπομπή του καρκινογόνου δηλωρομεθανίου. Είχε αποδοσει ευθύνες «για πρόκληση καρκίνου λόγω ενεργητών ή παραληπθέντων» εναντίον των τριών εναγόμενων, επιδικάζοντας αποζημιώσεις από 40.000 μέχρι και 100.000 ευρώ για κάθε θέμα. Ωστόσο, ο τότε Γενικός Εισαγγελέας, Κώστας Κληρίδης, αποφάσισε να ερευνήσει την απόφαση. Την ίδια στιγμή, κι ενώ λόγω της έρευνας δεν ήταν δυνατό να καταβληθούν οι επιδικασθείσες αποζημιώσεις στις 22 οικογένειες, δοσε απαλήθησαν (Σωτήρης και Μαρσίνα Λιασά, Επίσημος Παραλήπτης και Δήμος Αστράτων) άρδισαν να κινούνται για να λάβουν δικηγορικά έξοδα.

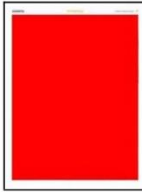
Η ανατροπή από το Ανώτατο και η προσφυγή στο ΕΔΑΔ

Το ευρωπαϊκό δικαστικό σώμα αναμένεται να εκδώσει απόφαση τους προσεχείς μήνες

Μετά την δικαιοσύνη τους πρωτόδικος, την 21η Σεπτεμβρίου του 2022, ανατράπηκαν άρδην τα δεδομένα. Το Ανώτατο απαλάξε πλήρως από κάθε ευθύνη την Κυπριακή Δημοκρατία για την υπόθεση, ενώ παραμέρησε και την καταδικαστική απόφαση σε βάρος της Astralol Ατδ και του αμοιβαίου της εταιρείας Φοίβου Λιασά για τις θανατηφόρες ουδέτες του δηλωρομεθανίου που εξήλασε από τα φουγάρα του το εργοστάσιο. Κατά συνέπεια, ανέτρεψε και την απόφαση του Εισαγγελέα Δικαστηρίου Λευκοστών σε σχέση με τις αποζημιώσεις για έκαστο θέμα. Αναγνώρισε μόνο την ευθύνη του Λιασά και της εταιρείας Astralol Ατδ σε ό,τι αφορά το εύρημα του πρωτοδικού δικαστηρίου για «ιδιωτική αχληρία». Οι δικαστές του Ανωτάτου, Τ.Θ. Οικονόμου, Α. Δημητριάδου-Ανδρέου και Ι. Ιωαννίδη, αποφάσισαν ομόφωνα ότι η επιδημιολογική μελέτη των δρ. Μιχαήλ Βωνιάτη και δρ. Κωνσταντίνου Μακρή για τις συνέπειες του δηλωρομεθανίου στην οικιστική περιοχή των Αστράτων όπου παρήγαμα λειτουργούσε το εργοστάσιο, δεν ήταν αρκετή για να αποδείξει τις ευθύνες των καταδικασθέντων. Το τριμελές δικαστικό

σώμα, σύμφωνα με την έκτακτη 136 σελίδων απόφασή του, έκρινε ότι παρά την επιδημιολογική μαρτυρία, υπήρξε «αποσιγή τεκμηρίωσης με ταπεινή εξέταση» ότι ο καρκίνος ήταν συνέπεια της εκπομπής της καρκινογόνου ουσίας. Το Ανώτατο, μάλιστα, στην ευθυμότητα του επικαλέστηκε αποφάσεις, κάνοντας λόγο για αποσιγή των οικογενειακών αγώνων να «ποιοποιηθούν απόδειξη συνάδειας». Να σημειωθεί ότι μετά απ' αυτή την εξέλιξη τα μέλη των 22 οικογενειών προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, όπως «άλλωστε» είχε προαναγγείλει και ο δικηγόρος τους Λουκάς Λουκαΐδης τον Σεπτέμβριο του 2022. Όπως πληροφορούεται ο «Φ», εντός των επόμενων μηνών το διεθνές αυτό δικαστικό σώμα αναμένεται να εκδώσει απόφαση. Συνήθως, το ΕΔΑΔ εκδίδει ευθυμότητα εντός των επόμενων δύο χρόνων από την καταχώρηση προσφυγής. Η απόφαση του Ανωτάτου το φθινόπωρο του 2022, πάντως, είχε σχολιαστεί αρκετά. Σύμφωνα και με επιστημονικές θέσεις που προβλήθηκαν, οι ιατροί δεν είναι αυτοί που γνωματεύουν για την προέλευση της νόσου, κι ότι αυτοί ε-

να κάτι που καταδικεύεται από επιδημιολογικές μελέτες. Ο δρ. Κωνσταντίνος Χ. Μακρή, καθηγητής περιβαλλοντικής υγείας στο ΤΕΠΑΚ, που μαζί με τον δρ. Μιχαήλ Βωνιάτη είχαν κάνει την επιδημιολογική μελέτη που οδήγησε στην προδικαστική καταδικαστική απόφαση, σε άρθρο του λίγο μετά την ευθυμότητα του Ανωτάτου, επεσήμανε, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: «Σε σχέση με την ειδική απόδειξη συνάδειας, δηλαδή ότι η καρκινογένεση προκλήθηκε από το ΧΧΜ, ζητήθηκε πέρα από την επιδημιολογική μαρτυρία, περαιτέρω μαρτυρία μη στατιστικής φύσεως. Δηλαδή, ζητήθηκε για κάθε ένα δηλωμένο περιστατικό καρκίνου να υπάρχει ταπεινή μαρτυρία που να συνδέει γραπτός τη διάγνωση καρκίνου με το αίτιο που τον προκάλεσε. Βεβαίως αυτό δεν αποτελεί ουσιαστική ιατρική πρακτική στο ατομικό επίπεδο και ο κανόνας είναι να ανατρέφεται μόνο η διάγνωση και όχι ο παράγοντας έκθεσης που οδήγησε στη συγκεκριμένη τύπου καρκινογένεση. Ο λόγος είναι ότι τέτοιου είδους διαδικασίες δεν γίνεται επιστημονικά σε ατομικό επίπεδο αλλά σε πληθυσμιακό επίπεδο όπως έγινε με τη μελέτη Μακρή-Βωνιάτη (2018)».

Στεγαστικό: Το φλέγον ζήτημα για τη νεολαία, οι προκλήσεις και οι παρεμβάσεις της Αριστεράς

Του

Καλλή Αντωνία

Τα τελευταία χρόνια είναι δεδομένο ότι η ακρίβεια, ο πληθωρισμός και οι συνθήκες εργασίας έχουν μετατρέψει την προσπάθεια απόκτησης ή ανοικτότητας στέγης ένα όνειρο απατηλό, ειδικά για τη νεολαία.

Η νεολαία ήδη από τα φοιτητικά της χρόνια μπειναι στα δύσκολα, αφού λόγω της αδυναμίας ανταπόκρισης στο υψηλό κόστος ζωής και ειδικά των ενστικτωδών αναγκών να εισέλθουν στην αγορά εργασίας σε τομείς άσχετους με τα ακαδημαϊκά τους ενδιαφέροντα με στόχο την εξασφάλιση εισοδήματος για κάλυψη των αναγκών τους.

Οι οργανώσεις νεολαίας, ως φορείς πολιτικής και εκπροσώποι της νεολαίας, έχουν άποψη και δράσεις σχετικά με το ζήτημα. Ο Σβήθος Κούλας, Γενικός Γραμματέας της ΕΔΟΝ, αναφέρει στη «Τ» τις απόψεις της οργάνωσης νεολαίας της Αριστεράς στο ζήτημα και προτείνει λύσεις για αντιμετώπισή του.

Πρόκληση το στεγαστικό για τους φοιτητές

«Το στεγαστικό είναι από τα σημαντικότερα ζητήματα για έναν φοιτητή. Ενοικιάζω ένα δωμάτιο στο κέντρο της Λεμεσού, κοντά στο ΤΕΠΑΚ και πληρώνω μαζί με τη συγκατοίκό μου 1.100 ευρώ χωρίς ρεύμα, νερό κτλ. Αντιλαμβάνεστε ότι για να ανταποκριθώ στο κόστος αυτό, εργαζομαι πέντε μέρες την εβδομάδα σε καφεσιτάριο, γεγονός που επηρεάζει και τις ακαδημαϊκές μου επιδόσεις. Σκεφτείτε μάλιστα ότι το κόστος έχει αυξηθεί τόσο πολύ που μέχρι πριν πληρώνω από 300 ευρώ το άτομο, με νερό και ρεύμα μέσα, ενώ φέτος πληρώνω από 550 ευρώ χωρίς ρεύμα και νερό». Η κατάσταση είναι απελπιστική, όπως δήλωσε φοιτητριά του ΤΕΠΑΚ.

Στο πρόσωπο της δευτεροετούς φοιτήτριας ΑΧ, με την οποία μιλήσαμε, αντανακλάται η πραγματικότητα εκατοντάδων φοιτητών που βιώνουν παρόμοια προβλήματα.

Καλές οι επιχορηγήσεις, αλλά με τη δανειοδότηση τι γίνεται;

«Υπάρχει μια τραγική ειρωνεία στο θέμα του στεγαστικού και συγκεκριμένα σε σχέση με τις επιχορηγήσεις στεγαστικών σκεδίων από το κράτος. Ενώ αρκετά νεοπύλα ζευγάρια είναι δικαιούχοι και πληρούν τα κριτήρια για την επιχορήγηση, την ίδια ώρα δεν μπορούν να ανταποκριθούν στο ποσό που ζητούν οι τράπεζες ως προκαταβολή (20-25% του δανείου). Εγώ

Η ακρίβεια, ο πληθωρισμός και οι συνθήκες εργασίας έχουν μετατρέψει την προσπάθεια απόκτησης στέγης ένα όνειρο απατηλό, ειδικά για τη νεολαία

ΑΧ, φοιτήτρια ΤΕΠΑΚ: «Το στεγαστικό είναι από τα σημαντικότερα ζητήματα για έναν φοιτητή. Ενοικιάζω ένα δωμάτιο στο κέντρο της Λεμεσού, κοντά στο ΤΕΠΑΚ και πληρώνω μαζί με τη συγκατοίκό μου 1.100 ευρώ, χωρίς ρεύμα, νερό κ.τ.λ.»

ΣΧ, νεοδός οικογενειάρχης και ιδιωτικός υπάλληλος: «Χρειάζεται μια ρύθμιση μεταξύ κράτους και τραπεζών, ώστε η χορηγία να θεωρείται και ως προκαταβολή»

Σβήθος Κούλας: «Καλούμαστε να ζήσουμε με χειρότερους όρους από τη γενιά των γονιών μας»

«Ως Αριστερά, βγήκαμε μπροστά προτείνοντας λύσεις. Η κυβέρνηση αρνείται να κινηθεί άμεσα για την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος»

φάντα τυχερός και κατάφερα να εξασφαλίσω το ποσό, αλλά σίγουρα υπάρχουν αρκετοί που ενώ πληρούν τα κριτήρια και έχουν ένα σταθερό και υψηλό εισόδημα για αποπληρωμή του δανείου, δεν κατέχουν το ποσό για την προκαταβολή. Οπότε κριτεύεται μια ρύθμιση μεταξύ κράτους και τραπεζών έτσι ώστε για παράδειγμα η χορηγία να θεωρείται και ως προκαταβολή», μας ανέφερε ο ΣΧ, νεοδός οικογενειάρχης και εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα.

Σ. Κούλας: «Ζούμε με χειρότερους όρους από τη γενιά των γονιών μας»

Η σημερινή νέα γενιά έχει αναμφισβήτητα νέα σύνθετα προβλήματα με τα οποία βρίσκεται αντιμέτωπη, όπως δήλωσε ο Σβήθος Κούλας.

«Οι νέες και οι νέες της Κύπρου σήμερα, σε πολλά επίπεδα, καλούμαστε να ζήσουμε με χειρότερους όρους από τη γενιά των γονιών μας. Μια σειρά προβλημάτων δημιουργούν αυτή την πραγματικότητα για εμάς τους νέους. Προβλήματα που υπάρχουν εδώ και χρόνια, όπως η δυσκολία στην εξεύρεση εργασίας στον τομέα σπουδών μας, οι χαμηλοί μισθοί που συμπεριλαμβάνονται βίαια από την ακρίβεια και τον πληθωρισμό, η διαφθορά/αναδικρατία που απογοητεύει, εξοργίζει και οδηγεί στην αδράνεα και το συμβιβασμό τους νέους ανθρώπους.

Βασικότατο και κύριο ζήτημα, όμως, έχει αναδειχθεί πλέον τα τελευταία χρόνια το ζήτημα της στέγης. Είναι τραγικό στη σημερινή κοινωνία νέοι άνθρωποι να μιλούν για την απόκτηση ιδιόκτητης στέγης ωσόταν να είναι ανέκδοτο ή συζήτηση για ήλιδα. Η αδυ-

ναμία εξασφάλιση δανείου, ή καλύτερα η αδυναμία των νέων ανθρώπων να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των εμπορικών τραπεζών με τους όρους, τα κριτήρια και τα επιτόκια που υπάρχουν, έχει εκτοξεύσει το πρόβλημα.

Ο Οργανισμός Χρηματοδοτικής Στέγης είναι η μόνη «ανθρώπινη επιλογή» για χιλιάδες νέους ανθρώπους που προσπαθούν να εξασφαλίσουν δάνειο. Δεν μπορεί όμως να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κοινωνίας αν το κράτος δεν τον ενισχύσει με πόρους και τρωτικό.

Βγήκαμε μπροστά ως Αριστερά με συγκεκριμένες προτάσεις

«Το ενόικια έχουν αυξηθεί πλέον σε ολόκληρη την Κύπρο και όχι μόνο στη Λεμεσό, όπου πρωτοεμφανίστηκε το φαινόμενο πριν μερικά χρόνια, καθιστώντας δύσκολη ακόμη και την ενοικίαση διαμερίσματος.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, η ΕΔΟΝ μαζί με το ΑΚΕΛ πραγματοποιήσε το 2023 πολυμήνη και πολιτιστική εκστρατεία σε σχέση με το στεγαστικό ζήτημα, όπως ανέφερε ο Σβήθος Κούλας. «Με συγκεκριμένες προτάσεις, για όλα τα ζητήματα που αφορούν το ζήτημα της στέγης, εισηγηθήκαμε λύσεις βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες προς την κυβέρνηση και το κράτος.

«Εξηγήσαμε την ανάγκη σύστασης Ενιαίου Στεγαστικού Φορέα που θα μπορεί να αναπτύξει ολοκληρωμένη στρατηγική και θα συνεκτερώσει τις πολυδιάσπαρες πολιτικές που αποσπασματικά εφαρμόζονται. Καταθέσαμε προτάσεις για τη χρηματοδότηση από το κρά-

τος της στεγαστικής πολιτικής. Απαριθμήσαμε τρόπους για να αυξηθεί το κυριακό απόθεμα, για να αντιμετωπιστεί το μεγάλο κόστος απόκτησης γης, για την εξασφάλιση χρηματοδότησης από τα νεοπύλα ζευγάρια και τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα. Αναπτύξαμε τις θέσεις μας για τις στεγαστικές ανάγκες των φοιτητών, για την υλοποίηση σχεδίων για Κοινωνική Στέγη, για πολιτικές που αφορούν το κόστος συντήρησης. Προβλάπη με συγκεκριμένες θέσεις την ανάγκη ανακεταδιασμού και αναπροσαρμογής της προοργανικής πολιτικής, ενώ συνεχίζουμε τις προσπάθειές μας για την προστασία της πρώτης κατοικίας από την τραπεζική αυταρξία».

«Το πρόβλημα έχει μεγεθυνθεί τα τελευταία χρόνια και οι συνέπειές του θα συνεχίζουν να διογκώνονται. Δεν μπορούμε και δεν δικαιούμαστε σαν κοινωνία να ζούμε το πρόβλημα και να μην επεξεργαστούμε τις λύσεις. Σε αυτή την προσπάθεια ως Αριστερά βγήκαμε μπροστά. Η κυβέρνηση αρνείται να κινηθεί άμεσα για την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος, συμπληρώσε.

Ανάγκη για ολοκληρωμένη στεγαστική πολιτική

Η ανάγκη για ολοκληρωμένη στεγαστική πολιτική είναι ξεκάθαρη. Ας ελπίσουμε ότι θα είναι ξεκάθαρη και η πολιτική βούληση της παρούσας κυβέρνησης για να αναλάβει την ευθύνη να προχωρήσει στην υλοποίηση των προκλογικών της δεσμεύσεων για ολοκληρωμένη στεγαστική πολιτική που θα δώσει τη δυνατότητα απόκτησης στέγης.

Η ώρα του λογαριασμού

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

«Δεν είμαι ιδεολόγος. Ιδεολογία μου είναι ο ορθολογισμός» έλεγε την εβδομάδα που πέρασε ο τέως χρηματοοικονομικός επίτροπος Παύλος Ιωάννου, όταν ανακοίνωσε την απόφασή του να κατέλθει ως αριστίνο υποψήφιος με το ακροδεξιό κόμμα ΕΛΑΜ. Δεν υπήρχαν βεβαίως πολλοί που συνέδεαν την υποψηφιότητα με οποιοδήποτε ιδεολογικό πρόσημο για να χρειαστεί η επεξήγηση. Ήταν αρκούντως κατανοητό πως αποκάλυπτε τον τυχοδιωκτισμό ενός ανθρώπου που ψάχνει απλώς το «όχημα» για να εκλεγεί. Τυχοδιωκτισμός, δεδομένου ότι το ΕΛΑΜ φαίνεται, βάσει δημοσκοπήσεων, να κλειδώνει την έδρα στην Ευρωβουλή. Όσο κι αν οι επιδιώξεις Ιωάννου ήταν εμφανείς, η εξαγγελία προκάλεσε αναπόφευκτα την αμχανία μέρους του πολιτικού συστήματος. Το ΕΛΑΜ έκανε μια κίνηση πολιτικής νομιμοποίησης, βάζοντας υποψήφιο ένα πρόσωπο που αποτελούσε μέχρι χθες θεσμό της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η υποψηφιότητά του σφράγιζε συνεπώς την απενεχοποίηση της ακροδεξιάς ψήφου και άνοιγε τον δρόμο για να ακολουθήσουν άλλοι συστημικοί υποψήφιοι στις επόμενες εκλογές. Όμως η υποψηφιότητα Ιωάννου αποτελούσε το σύμπτωμα του προβλήματος και όχι το πραγματικό πρόβλημα. Και αυτό γιατί η κανονικοποίηση του ΕΛΑΜ είχε ξεκινήσει υπόκωφα από το ίδιο το πολιτικό σύστημα.

Αυτό το πολιτικό σύστημα που σήμερα διαμαρτύρεται για την άνοδο της Ακροδεξιάς, προειδοποιώντας για τους κινδύνους που έρχονται, έκλεισε βολικά τα αφτιά όταν η Χρυσή Αυγή χαρακτηριζόταν εγκληματική οργάνωση και έντυσε τον φασισμό με ένα ωραίο περιτύλιγμα. Ποιος από αυτούς, για παράδειγμα, ζήτησε πλήρη διερεύνηση της δράσης του ΕΛΑΜ, όταν το αδελφό κόμμα, στο οποίο η ηγεσία του ΕΛΑΜ ήταν ενεργό μέρος, οδηγείτο στην φυλακή;

Και ενώ στην Ελλάδα κάποιιοι βρέθηκαν στη φυλακή, στην Κύπρο η Ακροδεξιά έγινε ένα με το υπόλοιπο σύστημα. Και ενώ στην Ελλάδα τα υπόλοιπα κόμματα του δημοκρατικού τόξου απομόνωσαν την Ακροδεξιά, στην Κύπρο κάποιοι συνεργάστηκαν μαζί της. Όταν για παράδειγμα τον περασμένο Ιανουάριο ανακοινώθηκαν οι διορισμοί στα Δ.Σ. των ημικρατικών συμβουλίων, αυτό που σόκαρε ήταν ο διορισμός του Κωνσταντίνου Κωσταλιά στο ΤΕΠΑΚ. Σόκαρε και για την προχειρότητα με την οποία ο πρόεδρος μοίραζε αξιώματα, σόκαρε όμως και για την ουσία της επιλογής. Ένας υποτυπώδης έλεγχος των μέσων κοινωνικής δικτύωσής του να γι-

νόταν, θα διαπιστωνόταν με ευκολία πως εκτός από στέλεχος του ΕΛΑΜ είναι και περφόμανος νοσταλγός της Χούντας. Μπροστά στην κατακραυγή που λέρωνε περαιτέρω την εικόνα της κυβέρνησης, ο Νίκος Χριστοδουλίδης ανακάλεσε την απόφασή του. Δεν εξήγησε ποτέ όμως τι τον ώθησε να κάνει μία τέτοια επιλογή. Τον γνώριζε προσωπικά και αγνόησε τις δεδηλωμένες ακραίες θέσεις του κάρην των ικανοτήτων του, ή αποτελούσε προϊόν συνδιαλλαγής με το ΕΛΑΜ, για τη βοήθεια που του έδωσε υπογεύως τη δεύτερη Κυριακή;

Η πρώτη βεβαίως υπόγεια βοήθεια του ΕΛΑΜ προς το υπάρχον πολιτικό σύστημα δεν ξεκίνησε σήμερα, αλλά από το 2021. Καταγράφηκε με το περιβόητο νεύμα του Αβέρωφ Νεοφύτου προς το ΕΛΑΜ για να στηρίξει την Αννίτα Δημητρίου για την προεδρία της Βουλής, με την τελευταία να τους δίνει ως αντάλλαγμα την ad hoc επιτροπή για το δημογραφικό πρόβλημα. Μία επιτροπή στην οποία ακούγονται πλήθος ανακριβειών, που διασπείρει ψεύδη, νομιμοποιεί τον ρατσιστικό λόγο εντός της Βουλής και – κυρίως – ενισχύει το αφήγημα της Ακροδεξιάς τα τελευταία τρία χρόνια.

Η Ακροδεξιά και το αφήγημά της ήταν για καιρό βολική για το πολιτικό σύστημα. Βολική για να αποσείσει τις ευθύνες που έχει για την ανεπάρκεια λύσεων και να παρουσιάσει ως τον εχθρό και τη ρίζα όλων των κακών, το ξένο, το διαφορετικό. Γι' αυτόν τον λόγο για χρόνια θωπεύεται από τους υπόλοιπους χώρους.

Σήμερα που απειλεί τη δική τους πολιτική επιβίωση, ίσως είναι καλά να αναθεωρήσουν τον τρόπο που πολιτεύονται. Όχι με συνθηματολογία και συναισθηματισμό λίγο προτού ξεκινήσει ο προεκλογικός. Είναι ώρα να πολεμήσουν τη μισαλλοδοξία της Ακροδεξιάς οργανωμένα, με την κατάθεση σαφών πολιτικών θέσεων. Με την απαίτηση της πλήρους διαλεύκανσης σκανδάλων και απονομής της δικαιοσύνης. Με την επιλογή των ορθολογιστικών φωνών για να τους εκπροσωπούν.

Το λυπηρό είναι πως επειδή κάποιοι από αυτούς επέλεξαν να βουτήξουν στα λαοπόνα της μισαλλοδοξίας, για να αποκτήσουν πρόσκαιρα πολιτικά οφέλη, επίσης, επειδή κάποιοι κανονικοποίησαν τον ρατσισμό και τη βία στη συνείδηση της κοινωνίας, υιοθετώντας τη ρητορική της Ακροδεξιάς, σήμερα θερίζουμε τις θύελλες και την απενεχοποίηση των πιο επικίνδυνων και ακραίων φωνών.

economidou@kathimerini.com.cy

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Νικητής του CFA Research Challenge

Με απόλυτη επιτυχία στέφθηκε ο μεγάλος τελικός του CFA Institute Research Challenge 2024, που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 2024 στα γραφεία της Deloitte στη Λευκωσία, καταφέροντας να κερδίσει για άλλη μια φορά το ενδιαφέρον φοιτητών και κοινού. Ο διαγωνισμός CFA Research Challenge διοργανώνεται από τον Σύνδεσμο Χρηματοοικονομικών Αναλυτών Κύπρου (CFA Society Cyprus) και έχει ως στόχο την προαγωγή της χρηματοοικονομικής ανάλυσης και της αποτίμησης μετοχών, αλλά και τη σύνδεση της θεωρητικής γνώσης με τις πραγματικές συνθήκες της αγοράς. Νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου (ΤΕΠΑΚ), η οποία συγκέντρωσε συνολικά την υψηλότερη βαθμολογία στη γραπτή εργασία και παρουσίαση και η οποία συμμετείχε για πρώτη φορά στον θεσμό.